

Visiems linkime gražių šv. Kalėdų, laimingų 2013 - ujų metų

Vėjo gūšiai barbena į langus,
Gena debesys pilkus tolyn.
Krenta snaižės ant žemės, ant eglė,
Lyg mums sako, kad šventės arti.

Karolina CIEKOVAITĖ 8a kl.



Gretos Lukošūnaitės nuotr.



Brangieji,

Nepailstanti Laiko upės tėkmė. Negirdimai sruvenanti per mūsų širdis, per mintis ji vis labiau artina prie šv. Kalėdų stebuklo ir naujos Pradžios...

Ir tampam geresni. Ir tampam didesni. Iš naujo mokomės atleisti. Iš naujo mokomės svajoti. Kiekvieną dieną gražiais darbais įprasminti iš naujo mokomės...

Tegul lydi Jus ir Jūsų artimuosius skaidri šventinė nuotaika. Tedovanoja Jums Kalėdų Senelis džiaugsmą glėbiais, sveikatą maišais, o liūdesiui tegul nelieka vietos.

Džiugių šv. Kalėdų ir laimingų 2013-ųjų metų!

Gimnazijos direktorius Gintautas KUZMA

Laukiame šv. Kalėdų

Baltos sidabrinės snaižės leidžiasi iš dangaus žemyn, visai nesižvalgydamos, kur nukris: gal užklos sustingusią žemę, gal ištirps vėsiam delne ar papuoš ir taip jau visom spalvom spindinčią Kalėdų eglę... O gal pasibels į kieno nors širdį... Visų mūsų širdis. Tam, kad pažadintų mummyse snaudžiantį gerumą, kad primintų nors vieną iš dešimties Dievo įsakymų ir pavirstų ATJAUTA, SUPRATIMU, NUOŠIRDUMU...

Dusetų parapijos klebono kanauninko Stanislovo Krumpļausko pasiūlymu suorganizavome mokinių rašinių konkursą „Laukiu šv. Kalėdų, nes...“. Mokiniai noriai rašė, kūrė. Tad keletą ištraukų siūlome paskaityti ir Jums.

Kalėdos – tai stebuklų metas. Tik mano stebuklai ne blizgučiuose, ne išpuoštoje „Maximuje“ ir ne dovanose. Kalėdų stebuklai vienas po kito gimsta širdyje. Švenčių laukimas prasideda žiema. Atsibundi ryte - už lango šviesu, nematyti purvo, nuogų medžių - neliko ir liūdesio. Nors šalta ir snaižės geldamos tirpsta ant skruostų, širdy džiugu. Ir taip gera žingsniuoti į namus, kur šilta ir jauku, tavęs laukia mama, o vakare pargrįš ir tėtis. Artėjant šventėms visų žingsniai tampa lėtesni, žvilgsniai šiltesni, balsas švelnesnis. Gali tiesiog prieiti ir apkabinti artimą žmogų – puikus pasiteisinimas – Kalėdos. Argi ne stebuklas šitas artumo jausmas, užplūstantis staiga ir ištirpinantis tą drovumo ar „nepatogumo“ sieną tarp mūsų?

Laukiu šv. Kalėdų, nes joms atėjus širdis nurimsta – pajuntu: mes vis dar mokam būti geri vienas kitam, mes vis dar mokam mylėti ir dovanoti meilę kitam...

Adelė VAITUKAITYTĖ, IIIgb kl.



Artėjant Kalėdoms, aš pastebiu daugelį dalykų. Tai ne tik blyksnišiomis girliandomis pasipuošusios parduotuvių vitrinos, milžiniškos eglės, stūksančios miestų ir miestelių aikštėse, ne tik mandarinais bei imbieriniais sausainiais kvepiantys namai ar popierinėmis snaižėmis išpuošti langai. Pastebiu, kad vaikai nebe taip skaudžiai talžo sniego gniūžtėmis, o pensininkai nebe taip burnoja, užėmus paskutinę laisvą vietą autobuse. Pastebiu, kad mama daug mėliau išverda karštos kakavos, o draugai tampa atlaidesni. Matydama tai, aš suvokiu tikrąją Kalėdų esmę. Anksčiau ta esmė slypėdavo dovanose ir suvalgytų kūchiukų skaičiuje. Dabar aš suvokiu, kad Kalėdos – tai metas, kai pasaulis tampa geresnis, kai iš žmonių širdžių išgaruoja visos nuoskaudos ir pyktis... Kai skamba Kalėdų giesmės, lūpos taria nuoširdžius linkėjimus...

Patricija KIRILOVA, IIIga kl.
(Nukelta į 2 psl.)

Mieli mokytojai ir mokiniai,

Kalėdos - pati gražiausia metuose šventė. Baltas, purus sniegas padengia žemę, žmonės puošia namus, gatvėse žiba gražiai išpuoštos eglės. O širdyje gera, širdyje - ramybė. Juk tai šventė, kuomet visus žmones suvienija džiaugsmas ir gerumas. Einame gatve, o nepažįstamieji mums šypsosi ir linki linksmų švenčių, viduje suplazda jaudulio drugeliai, suvirpa širdis, ištikta meilės gerumo. Smagu, kad Kalėdų angelas ir tavęs neaplenkė.

Nėra nieko geriau už Kalėdas. Mandarinų kvapas namuose, ramybė ir santarvė prie bendro stalo. Būtent to ir noriu Jums visiems palinkėti. Džiugesio ir ramybės, užplūstančių Jūsų širdis. Linksmų švenčių!

Gimnazijos mokinių prezidentė Justina ŠINKŪNAITĖ

Mielieji,

Žiemos šarmoj sustokim pagalvoti,
Kas nuveikta, ko siekta,
Kaip gyventa...

O kaip surasti tą gražiausią žodį
Artėjančiai žmogaus
ir žemės šventei.

(M. Martinaitis)

Šiame gyvenime svarbiausia turėti kažkokį tikslą, kurio kiekvienas turime atkakliai siekti ir niekada neišsižadėti, nepasiduoti pagundoms ar baimėms. Nepamirškite savo galimybių ir siekių. Su pačiomis gražiausiomis metų šventėmis! Norėčiau palinkėti ramybės, susivokimo savyje ir laimės, kurią tikriausiai kiekvienas atranda sėdėdamas prie šeimos apsupto Kūčių stalo.



Šiltų ir linksmų švenčių.

Reda PIMPIENĖ,
Dusetų specialiojo ugdymo
skyriaus vedėja

Laukiame šv. Kalėdų

(Atkelta iš 1 psl.)

Aš laikiu šv. Kalėdų. Ta diena man ypatinga. Mūsų šeimoje visi kartu retai susėdam valgyti. Tėčio namuose nebūna penkias dienas per savaitę. Man labai sunku su tėčiu taip ilgai nesimatyti. Per Kalėdas mes būname kartu. Laukiu Kalėdų ir dėl to, kad susitinku su seniai matytais giminaičiais.

Dauguma vaikų laukia šv. Kalėdų dėl dovanų. Aš jų taip pat laikiu, mėgstu gauti ir dovanoti, bet daug smagiau per Kalėdas būti visiem drauge.

Vismantė SINKEVIČIŪTĖ, 5kl.

Dauguma šv. Kalėdų laukia tik dėl dovanų. Materialūs dalykai neturėtų būti svarbiausi mūsų gyvenime. Jausmai ir išgyvenimai – štai kas svarbiausia.

Dovanos, dovanos. Vaikai tik ir kalba apie jas. Bet juk sakoma, pinigai laimės neatneša. Tad kas iš tų dovanų. Man daug linkmiau važiuoti į kaimą, kur apsnigtos skarotos eglės, kur didelės baltos pusnys, kur mylimiausi ir brangiausi žmonės. Dėdės, tetos, pusseserės ir seneliai. Smagu, kai pasimatai su artimais žmonėmis. Juk taip jų pasiilgstu. Susirinkę švęsti Jėzaus gimtadienį dovanojame jam geriausią dovaną – bendravimą su savo artimaisiais.

Šventų Kalėdų rytą nebūtina rasti daug dovanų po egle. Svarbiau pastebėti graščiai krintančias snaiges, išgirsti artimų žmonių balsus ir dovanoti jiems meilę, gerumą, dėmesį.

Kornelija PUPEIKYTĖ, 8b kl.

Jau nuo lapkričio pradžios pradėdau galvoti apie Kalėdas. Kalėdos mano gyvenime reiškia labai daug, nors tai tik viena, džiaugsmo pilna diena metuose. Širdyje aš ją pradėdau švęsti prieš gerą mėnesį.

Anksčiau nesusimąstydavau. Gaudavau dovanų, kartu su šeima nueidavau į bažnyčią ir viskas. Dabar viskas kitaip. Nuo advento pradžios manyje kirba aukso kamuolys. Būnu gera. Mane baugina blogis. Atrodo, jei padarysiu kažką bloga, mane grauš sąžinė. Taigi, būnu labai gera...

Liucija VAITUKAITYTĖ, 6kl.

Žmogus pats susikuria laimę...

Vos prasidėjus naujiems mokslo metams, spalio 26 d. gimnazijos mokiniai vieningai nusprendė, kad mokiniams atstovauti labiausiai tinka Ilgb klasės mokinė Justina Šinkūnaitė. Eilę metų šią duoną kando vaikinai, nepabijoję didelės atsakomybės ir sulaukę didelio palaikymo iš mokinių bei mokytojų. Dabar šį titulą perleido merginai, kurią mes matome kaip stiprią, žavią ir vietoje nenustygstančią. Taigi, kad sužinotume jos lūkesčius ir geriau pažintume, kalbiname ją:

Kaip tu supranti gimnazijos mokinių prezidento pareigas?

Prezidentas pirmiausia reprezentuoja gimnaziją įvairiose oficialiose institucijose ir atstovauja mokiniams gimnazijos savivaldos institucijose bei už gimnazijos ribų, svarstant mokinių ugdymo ir laisvalaikio organizavimo klausimus. Jis turėtų aktyviai veiklai pritraukti kuo daugiau mokinių ir kad mokiniai turėtų tarsi tarpininką tarp jų ir mokytojų. Taip pat prezidentas turi būti visada pasiruošęs visiems geranoriškai padėti, nuolat domėtis, kas vyksta gimnazijoje, turėti įdomių idėjų ir stengtis jas įgyvendinti. Mūsų gimnazijoje yra dar daug mažų ir didelių problemų, kurias reikia spręsti, apie kurias galbūt mokiniai nutyli, prisitaiko, o mokytojai dažnai net nežino. Taigi turiu pastebėti visokius trūkumus ir stengtis savo jėgomis ar padedant mano komandai juos pašalinti.

Kas tave paskatino kandidatuoti į šias pareigas?

Noras kažką keisti savo gyvenime. Tapusi prezidente suvokiau, būsiu atsakinga už mokinių ir gimnazijos gerovę. Žinau, kad mano pečius užgriuvo didesnė atsakomybės našta, bet kartu suvokiau, kad visa, ką

išmoksiu, man tikrai padės gyvenime. Noras įgyti daugiau patirties mane ir paskatino.

Kokias problemas įžvelgi mokykloje?

Manau, trūksta bendravimo kultūros, švaros, nes mokiniai dažniausiai prišiuokšlina mokyklos koridoriuose. Taip pat norėtųsi daugiau popamokinės veiklos. Dauguma mokinių pasyvūs stebėtojai. Svarbiausia, kad visi būtume vieni kitiems draugiški ir tolerantiški, tada bus mokykloje jauku, gera ir nesimatys tie maži trūkumai, kurių visada buvo ir bus.



Mergaičių futbolo komanda su treneriais.

Ahydo Stausko nuotr.

Žiba jaunosios žvaigždutės

Prieš porą metų Andrius Norvila gavo Zarasų sporto mokyklos finansuojamą trenerio darbo vietą Dusetose. Jis tikėjosi suburti berniukų futbolo komandą, tačiau žaidžiančių berniukų pasirodė maža, o štai mergaitės žaisti norėjo. Pradžią nebuvo lengva, bet svarbiausia – aistros žaisti ir noro tobulėti – netrūko. Iš pradžių žaidėjų buvo gal penkos šešios, vėliau prisijungė dar kelios, laiku bėgant formavosi mergaičių (1999-2001m. gim.) vienuolikos žaidėjų komanda: Liucija Vaitukaitytė, Levita Špūraitė, Kornelija Arlauskaitė, Erika Busevičiūtė, Adelė Krikščionaitė, Dvilė Morkūnaitė, Karolina Kolesnikovaitė, Etilė Novotorovaitė, Goda Urbonavičiūtė, Miglė Sribikaitė, Virginija Davainytė, Laisvydė Pivoriūnaitė.

Deja, jaunam treneriui sunkiai sekėsi ugdyti komandos dvasią ir skatinti tarpusavio bendrumą. Nepaėjus nė metams, jis komandą paliko. Dusetų sporto klubo „Ainiai“ visuomeninis vaikų futbolo treneris Rimas Vaitukaitis savo iniciatyva perėmė komandos treniravimą. Norinčios žaisti mergaitės neišlakstė, o pradėjo dar intensyviau treniruotis, siekdamos atskleisti savo sugebėjimus.

Prie to labai prisidėjo futbolo stovykla. Šios vasaros viduryje, po ilgų bandymų ir ieškojimų, pavyko surasti futbolo trenerį, kuris sutiko atvykti į Dusetas ir visą savaitę kiekvieną dieną po du kartus treniruoti mūsų mergaites. Jau per pirmąją treniruotę tapo aišku, kad mums labai pasisekė. Vilniaus „Žalgirio“ treneris Justas Klevinskas – jaunas, energingas, išmanantis ir mylintis savo darbą, mokantis bendrauti ir, svarbiausia, visa treniruotė – malonus žaidimas, o ne sunkus darbas. Per savaitę merginos daug išmoko, suprato. Buvo keista ir kartu malonu stebėti, kaip toks jaunas (vos 23 metai) žmogus tik susipažinęs su žaidėjomis ugdo komandos draugiškumą, bendrumą ir per savaitę šioje srityje nuveikė neįtikėtinai daug. Rezultatus sunku išsakyti žodžiais, jie pasimatys vėliau. Komanda ir jos treneris Rimas patyrė tokių dalykų, apie kuriuos net nemąstydavo. Geriausias įvertinimas nuskambėjo iš Liucijos lūpų: stovykla geresnė nei legendinio Italijos AC „Milan“ klubo suorganizuota Klaipėdoje. Tarp mūsų „Ainių“ ir „Žalgirio“ klubų užsimezgė draugiški ryšiai, planuojame keistis talentingiausiomis žaidėjomis ir taip stiprinti abi komandas bei sudaryti sąlygas toms žaidėjoms tobulėti“, – pasakoja mergaičių treneris. Taip pat artimųjų palaikymo svarbą ir žaidimo teikiamo džiaugsmo būvimą pajusti padėjo surengtas pirmasis komandos gimtadienis. Treneris prisimena: „Kažkada, grįždami iš varžybų pasvaiojome, kad reikia suruošti komandos gimtadienį. Dėl linknumo. Ir tėvelius visus pakviesti – tegul pamato, ką mes veikiame, kaip smagu ir kaip nelengva.“ Ilgai nelaukus, birželiui prasidėjus, EURO – 2012 starto dieną (tiesa, visai atsitiktinai), susirinko Dusetų „Ainių“ mergaičių komanda į savo vienerių metų gimtadienį. Kodėl būtent tada? Gal kad jau buvo šilta, kad nebereikėjo į pamokas ir žolė jau smagi, o gal todėl, kad prieš metus Dusetose komanda laimėjo Lietuvos mergaičių futbolo 7x7 čempionatą. Susirinko mergaitės su sesėmis, broliais, tėčiais ir mamytėmis. Susibūrė 12 komandų ir žaidė 3x3. Smagu buvo visiems. Svarbiausia, reikėjo pabūti kartu. Kartu pavargti, kartu

pasijuokti, kartu pasėdėti prie laužo ir pasivaikšinti – gimtadienis visgi. Tai sustiprino ryšius su mergaičių tėvais ir pakylėjo komandos dvasią – jas sieja vieningumas ir draugystė.

Jaunosios žaidėjos jau gali girtis pasiekimais. Vasaros pabaigoje Dusetų sporto klubo „Ainiai“ mergaitės debiutavo Lietuvos moterų futbolo I lygoje MFK „Žalgiris“ (moterų futbolo klubas) sudėtyje. „Žalgirio“ treneris Justas Klevinskas pakvietė išbandyti jėgas aukštesniame lygyje net šešias mūsų komandos mergaites: Godą Urbonavičiūtę, Adelę Krikščionaitę, Dvilę Morkūnaitę, Liuciją Vaitukaitytę, Levitą Špūraitę ir Virginiją Davainytę. Debiutas pasisekė – mergaitės gerai pasirodė, drąsiai vykdė joms patikėtas užduotis, pelnė įvarčius (Goda ir Liucija) ir tikrai prisidėjo prie sėkmingo komandos žaidimo: per septynias žaistas rungtynes pasiekto šešios pergalės ir vienos lygiosios. Antro etapo kovose savo pogrupyje žalgirietės užėmė 1 –ąją vietą, nors bendroje įskaitoje liko 11-os. Truputį vėliau žaisti kartu su žalgirietėmis buvo pakviestos dar dvi mergaitės: Kornelija Arlauskaitė, Miglė Sribikaitė. Šį rudenį Dusetose įvyko Lietuvos vaikų (mergaičių), gimusių 2001m. ir jaunesnių, futbolo čempionato finalinis etapas. Atvyko keturios komandos: Vilniaus FM „Viesulas“, Ukmergės SC, Marijampolės FC „Sūduva“ ir šeimininkės Zarasų SC-Dusetų „Ainiai“. Nugalėjusios visos varžovės, 1-ąją vietą iškovojo Dusetų „Ainių“ mergaitės.

Smalsu, ką galvoja, kaip jaučiasi pačios žaidėjos ir kaip jos pradėjo vaikyti kamuolį. Vienoms paragauti futbolo pasiūlė draugai ar draugės, kitos atėjo vedamos pačioms kilusio noro. Korneliją pastūmėjo brolis. „Galvoju, kad tai visai neįdomu, nors brolis sakė priešingai. Bet kai pabandžiau, labai patiko. Noriu žaisti ir toliau. Labai smagu, o treneris tikrai ne per griežtas,“ – pasakoja mergaitė. Ji su drauge Migle futbolą laiko jau metus laiko. Komandos draugės jas vadina didžiosiomis žaidėjomis – jos mažiausios ir smulkiausias, bet argi tai svarbu, kai noras didelis? Kornelija prasitarė, kad jos abi labai laukia treniruotė, visad džiaugiasi. Juk taip smagu leisti laiką sportuojant. Joms patinka varžybos, kelionės, o svarbiausia – žaidimas. Visos kaip viena sako, kad lankys toliau, kad neapleis futbolo – kitų alternatyvų neatsiranda, jokia veikla nepakeis futbolo. Mergaitės skirtingos: vienoms smagiau žaisti tarp savų, kitoms – kartu su žalgirietėmis. Vienos jaučia didesnę jauduliuoką ir mieliau lieka gynyboje, kitos su malonumu žaidžia puolime ir sako, kad smagiausia žaisti prieš berniukus. Virginija, vyriausia komandos žaidėja, gyvena Antazavėje, ir nors tenka važinėti į treniruotes Dusetose, džiaugiasi, kad išvis yra kur ir su kuo žaisti. Virgą „atrado“ treneris, jos potencialą žaisti pastebėjęs „Golo“ čempionate. Paklausta, kas konkrečiai patinka futbole, mergina drąsiai sako: „Konkurencija. O futbolas juk tuo ir parentas.“

Džiugu, kad mūsų tarpe auga tokios perspektyvios mergaitės. Palaikykim ir mokėkim pasidžiaugti jų pasiekimais. Treneris Rimas Vaitukaitis kartą pasakė: „Jos visos gali. Tik kad norėtų ir nebijotų“. Todėl ir linkiu – aistros žaisti ir noro tobulėti.

Adelė VAITUKAITYTĖ, IIIgb kl.

Gal inicijuosi dalyvavimą naujuose projektuose, konkursuose?

Na, kol kas dar tuo nesidomėjau, bet ateityje, manau, reikės paieškoti kokių įdomių konkursų ir projektų. Kodėl gi ne, juk būtų smagu sudalyvauti.

Iš kur semiesi idėjų?

Jos dažniausiai tiesiog šauna į galvą, kartais, aišku, aptinku ką nors įdomaus internete, taip pat neišblėstantis idėjų šaltinis, padedantis man, esi tu, Goda.

Kokiu vienu žodžiu apibūdintum save? Kodėl?

Tai turbūt „aktyvi“. Nemėgstu sėdėti ir nieko neveikti, visada noriu kažką daryti, kad gyvenimas nebūtų tiesiog pasroviui, o pati su-

sikurčiau įdomų, prasmingą laisvalaikį ir išmokčiau kažko naujo.

Laimingi žmonės tampa laimingais lyderiais. O laimingi lyderiai ne tik efektyviau dirba – būti šalia jų kur kas maloniau. O kaip tu, ar laiminga?

Aišku, kad laiminga. Manau, žmogus pats susikuria savo laimę. Jeigu norėčiau būti liūdna, tai tikrai rasčiau dėl ko liūdėti. Galėčiau sėdėti nukabinusi nosį ir verkėti, tačiau jeigu žmogus tikrai nori būti laimingas, jis ras kažką, kas verčia jį šypsotis ir smarkiau plakti širdutę. Esu įsitikinusi - viskas priklauso tik nuo mūsų pačių.

Koks tavo devizas?

Niekada neskubėk smerkti

žmogaus, nes nežinai, kaip tu būtum pasielgęs jo vietoje. Kuo mažiau to smerkimo ir visų apkalbų, tuo ramiau visi gyventume.

Ko palinkėtum mokiniams?

Žinai, pasakyčiau - daugiau aktyvumo, bet ką čia moralizuosi. Palinkėsiu laimės, juk ne visi laimingi, būdami aktyvūs, tiesiog darykite tai, kas jus džiugina ir būkite laimingi.

Kas tvirtai eina savo svajonių link, sutiks sėkmę ten, kur kiti jos negali tikėtis. (H. D. Thoreau). Taigi, linkiu ir Tau būti didžiu žmogumi, siekti svajonių ir niekada nenuleisti rankų.

Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.

Nuotrauka autorės



Pirmos klasės mokiniai su mokytoja Gitana Šuminiene.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Gera pradžia – pusė darbo

Rudenį pirmokams prasidėjo visiškai naujas gyvenimas. Platus, džiaugsmingas, viliojantis pasaulis atsivėrė prieš juos, peržengus mokyklos slenkstį. Mūsų gimnazijoje šiemet mokosi 20 pirmokų. Norėdama sužinoti, kaip jiems sekasi, kokios nuotaikos ir ką jie norėtų papasakoti apie pirmąjį pusmetį, praleistą mokykloje, ir pakalbinau pirmokus. Juk mokymasis – labai rimta ir atsakinga veikla, už kurios sėkmę atsakingi patys vaikai.

Beveik visi, kaip susitarę, tvirtina, kad mokytis patinka. Su viltim atžingsniau į pirmąją klasę, jie kol kas nejaučia priešiško mokslams, nors nei vienas mano kalbintų vaikučių nesužadėjo mokslo karaliene – matematika. Pati mėgstamiausia pirmokams pamoka – lietuvių kalba. Keletui berniukų patinka ir dailė bei muzika. Keista, bet nė vienas mokinys nenurodė kūno kultūros pamokos. Gal jie mano, kad sportas –

tai žaidimas ir negali būti rimta pamoka.

Pirmokus po raidžių ir skaičių pasaulį lydi mokytoja Gitana Šuminiene. Jai mažieji ugdytiniai komplimentų negailėjo: „Labai gera, draugiška, geriausia draugė“. Visiems pirmokams mokytoja labai patinka, ir eiti į mokyklą jie nejaučia jokios baimės. Jų nuomone, mokykloje labai šaunu, daug draugų, o „mokytis reikia, nes, jei nori užaugęs turėti gerą darbą, reikia baigti mokyklą.“

Pirmokų mokytoja apie klasę atsiliepia teigiamai: „Judri, emocionali, draugiška, labai stengiasi visi vaikai. Mokykloje jie jaučiasi gerai, nes net 16 iš 20 lankė priešmokyklinę grupę“.

Pirmasis pusmetis mažųjų neišgąsdino. Liaudies išmintis teigia, jog gera pradžia – pusė darbo, tad sėkmingų mokslų ir toliau jums, pirmokėliai!

Evelina KUNDAVIČIŪTĖ, 6 kl.

Rašykite „Atvirumo laiškus“

Visi mes esame skirtingi. Ne vienas nesame tobulas, turime trūkumų, kurie kartais mus pykdo ir erzina kitus. Mokytojas dar nespėjo visko pasakyti, o kažkas iš klasės pareiškia, kad tai – nesąmonė. Taip pat ne kartą teko girdėti frazę „mokytojas ant manęs užsisėdo“. Ne paslaptis, kad tuomet ir kyla nesuskalbėjimas. Mes dažnai bijome vieni kitus draugiškai pakritikuoti, kad neliktume nesuprasti, o ir patys dažnai išsiseidžiame, jei kas nors mums pasako draugišką pastabą. Bet juk kritika, jei ji neužgauli ir teisinga, padeda mums tobulėti. Taigi, kviečiame visus mokinius ir mokytojus rašyti vieni kitiems „Atvirumo laiškus“, kuriuose galite išsakyti visą savo nuomonę.

Mokytojai, galbūt kartais jaučiatės įžeisti ar įskaudinti? Galbūt turite kokiam mokiniui pasakyti tiek daug, bet susilaikote, nes bijote likti nesuprasti? Parašykite! Jumis, mokytojai, mes pasitikime, todėl jūsų laišku keliaus tiesiai pas mokinius.

Mokiniai, galbūt manote, kad mokytojai turėtų kažką pakeisti savo darbe? Galbūt kartais jaučiatės neįvertinti ar nesuprasti, o gal mokytojas kartais tikrai kažką padaro, kas Jums visai nepadeda mokytis? Parašykite viską, ką galvojate. Tikimės, kad jie bus supratingi ir į pasiūlymus, pagei-



davimus atsižvelgs. Visų mokinių laišku bus skaitomi ir tik po to keliaus pas mokytoją. Gaila, bet pas mus yra tokių mokinių, kuriems bendravimo įgūdžius dar reikia gerokai tobulinti.

Laiškus rašykite per Kalėdų atostogas, o iškart po jų gimnazijoje rasite didelį voka, į kurį juos ir įmesite. Labai viliamės, kad visi būsite atviri, geranoriški ir supratingi. Mokiniai taps geresni, o mokytojai – dar geresniais mokytojais.

P.S. Siūlome rašyti kompiuteriu, juk rašyseną nėra taip sunku atpažinti.

Nepamirškite, kritika padeda mums tobulėti!

Ir dar. Visiems norėtume palinkėti būti laisvu vėju, siekiančiu sudrumsti nusistovėjusius vandenius, kurie nejudinami greitai užanka. Nebijokite įnešti teigiamų permainų, jų tikrai reikia.

Justina ŠINKŪNAITĖ, IIgb kl.
Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.

Jaunimo savivaldos diena Zarasų rajono savivaldybėje

Lapkričio mėnesio 16 dieną naujų vėjų į Zarasų rajono savivaldybės pastatą įpūtė gimnazistai, dalyvavę Jaunimo savivaldos dienoje. Diena prasidėjo susitikimu su Zarasų rajono meru Arnoldu Abramavičiumi, kuris supažindino su rajono tarybos vykdoma veikla, Savivaldybės administracijos struktūra, darbuotojų vykdomomis funkcijomis. Susitikimo metu buvo aptarti darbo dienos planai. Štai ką pasakoja tą dieną pamokas į renginį iškeitę mūsų gimnazistai.

Šiais metais pirmą kartą dalyvavau savivaldos jaunimo dienoje, nors ir anksčiau buvau girdėjusi apie šį renginį. Atvykusi siek tiek nerimavau ir svarsčiau, kaip kas čia bus. Konferencijų salėje išlausėme mero kalbą apie vykdomus ir planuojamus projektus. Vieni jų atrodė realūs, o kiti lyg pasaka, pernelyg gražūs ir netikri. Bet juk manėme, jog ir apžvalgos ratas, graži ežero pakrantė tik svajonė. Dabar galime pamatyti tos „pasakos“ rezultata. Po mero kalbos išsiskirstėme kiekvienas į savo postus. Aš dieną praleidau su mero patarėju Arvydu Veikšra. Sužinojau, kad jis kilęs iš Padusčio (netoli Antalieptės), tad kalbos mums tikrai netrūko. Jis daug pasakojo apie veiklą, projektus, jų finansavimą, dokumentų pildymą, siekiamus rezultatus.



Gimnazistams patiko Jaunimo savivaldos diena.

Gintauto Kuzmos nuotr.

Galiu pagirti šio renginio organizatorius. Diena buvo ne tik įdomi, bet ir naudinga. Man, kaip abiturientei, tikrai buvo smagu sužinoti apie darbą savivaldybėje. Tokie renginiai padeda suvokti, ar norėtum tokio darbo, ar ne. Manau, būtų smagu, kad ir įmonės organizuotų panašias dienas.

Eglė SINICAITĖ, IV g kl.

Jaunimo savivaldos dieną įgyta patirtis labai naudinga ir unikali.

Gavau nemažai naujų žinių, įgijau praktikos, o širdį pradžiugino gautos dovanėlės. Patirtis man padės apsispręsti, galvojant apie ateitį, renkantis profesiją.

Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.

Važiudama į savivaldos dieną pasirinkau kultūros sritį, nes ši sritis man prie širdies. Tiesą pasakius, Zarasuose kažko įdomaus sužinoti nesitikėjau. Teko dar labiau nusivilti, kai mane nusiuntė į ekonomikos

skyrį. Nuliūdau, nes skaičių nemėgstu. Tačiau buvau maloniai nustebinta, kadangi bendravau su išties maloniomis specialistėmis. Jos per pusdienį sugebėjo pakeisti mano nuomonę. Nors ateityje ekonomikos srities nesirinksiu, tačiau tikrai nebebūsiu tokia nusistačiusi prieš skaičius. Pasirodo, gali būti visai įdomus darbas.

Ši diena man dar kartą priminė, kad pirmiausia reikia artimiausią susipažinti, išbandyti, o po to skai-

čiuoti privalumus ir trūkumus. Tikiuosi, kad kitais metais bus proga susipažinti su dar viena sritimi. Kas žino, gal rašiu ir savo pašaukimą.

Justina ŠINKŪNAITĖ, IIgb kl.

Pasirinkau ekonomikos sritį, todėl atsidūriau investicijų ir plėtros skyriuje. Ten dirbančios moterys detalai supažindino su jų atliekamu darbu: parodė dokumentus, diskutavome aktualiomis temomis. Kiek vėliau viešėjau Zarasų rajono apylinkės teisme, buvau vienintelis dusetiškis, kuris dalyvavo posėdyje. Ten galėjau susipažinti su jo veikla ir viską pamatyti savo akimis.

Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę dalyvauti šiame renginyje, manau, jog jis tikrai padės apsispręsti dėl srities, kurią rinksiuosi mokytis ateityje.

Modestas ŠAKALYS, IIgb kl.

Man savivaldybės diena nelabai patiko, nes negavau galimybės patekti į tas sritis, kurios mane domina. Visą pusdienį praleidau mero patarėjos Olgos Raugienės kabinete.

Indrė PUPEIKYTĖ, IIga kl.

Originali Savivaldos diena ne tik išskleidė iliuziją, jog dirbti savivaldybėje lengva, bet ir suteikė galimybę patiems šiuos darbus išbandyti.

Justina ŠINKŪNAITĖ, IIgb kl.

Linkiu ramybės ir draugiškumo

Už lango sninga, spaudžia šaltukas, o į mūsų širdis po truputį beldžiasi Kalėdos. Visi, pagauti šventinės nuotaikos, atrodo draugiškesni, tolerantiškesni, dažniau šypsosi vieni kitiems, laukia stebuklo... Tačiau net ir tokį stebuklą laukimo metų mūsų gimnazijoje kyla įvairių, vis naujų problemų. Neatėjo į pamoką, susimušė, kyla sunkumų moksluose. O gal tiesiog norime pasidžiaugti sėkme ar pasidalinti savo rūpesčiais, kartu paieškoti sprendimų. Tuomet ir kreipiamės į socialinę pedagogę Jurgitą Kazlienę. Ji maloniai sutiko atsakyti į keletą klausimų.

Kokio pedagoginio darbo patirtį turite?

Gimnazijoje socialine pedagoge dirbu nuo 2002 metų. Taigi šioje mokykloje dirbu dešimt metų. Daug ar mažai – spręskite patys.

Kaip save apibūdintumėte? Kaip manote, kokius savybūbių reikia socialiniam pedagogui?

Manau, kad esu draugiška, komunikabili, reikli, griežta, bet teisinga. Man visi mokiniai svarbūs ir lygūs. Visada stengiuosi jiems padėti susidoroti su iššylančiais sunkumais. Socialinio pedagogo darbe svarbiausios savybės yra tolerancija, empatija, užuojauta, supratingumas ir atsakomybė.

Kokios problemos mūsų mokykloje yra didžiausios?

Mūsų gimnazijoje didžiausia problema yra ta, kad dauguma mokinių nėra tolerantiški

vieni kitiems, negerbia nei savęs, nei draugų, nei mokytojų, tyčiojasi iš silpnesnių. Keletas mūsų mokinių nuolat bėga iš pamokų, gadina gimnazijos inventorių, teršia mokyklos teritoriją, yra agresyvūs ir pikti. Labai liūdina, kad šie mokiniai nepriima jokios pagalbos ir nenori keistis.

Girdėjau, kad nuo rudens pabaigos gavote naujas, karjeros koordinatorės, pareigas. Apibūdinkite, kokios tai pareigos, kaip jas gavote?

Įgyvendinant ESF lėšomis finansuojamą projektą „Ugdymo karjerai ir stebėsenos modelių sukūrimas ir plėtra bendrajame lavinime ir profesiniame mokyme (I etapas)“ Lietuvos mokinių neformaliojo ugdymo centre liepos mėnesį prasidėjo mokymai, skirti bendrojo ugdymo mokyklų karjeros specialistams. Gimnazijos



Socialinė pedagogė Jurgita Kazlienė.

Vandros Normantienės nuotr.

administracija sudarė sąlygas ir man tobulinti profesinę kvalifikaciją, dalyvavau mokymuose. Nuo lapkričio pabaigos pradėjau dirbti karjeros koordinatorė mūsų gimnazijoje.

Koordinatorius teikia ir koordinuoja karjeros paslaugas mokykloje, tai yra teikia as-

menines ir grupines konsultacijas karjeros klausimais mokiniams; organizuoja profesinį veiklinimą (pasitelkiant informacines sistemas ir kitas priemones – pažintinius vizitus, renginius, ekskursijas, susitikimus su švietimo įstaigų atstovais, darbdaviais ir kitais asme-

Elektroninis dienynas: už ar prieš

Po kojomis girgždantis sniegas, batuose šalančios kojos, rankos, kurios vis taikosi į kuo šiltesnes pirštines, į visas puses styrantys nuo šalčio plaukai, įraudęs veidas ir nušalusios ausys – visi šie požymiai rodo, kad jau sulaukėme žiemos. Atrodo, tik neseniai grožėjomės rudeni ir įvairiaspalviais lapais, krintančiais po kojom. Tačiau laikas vietoje nestovi, taigi ir ilgametės tradicijas keičia naujovės. Jų mūsų gimnazijoje taip pat yra. Viena iš jų – nuo mokslo metų pradžios oficialiai pradėjęs veikti elektroninis dienynas (www.tamo.lt). Šiuo dienynu naudojasi beveik 500 Lietuvos mokyklų. Tarp jų ir mūsų gimnazija. Elektroninis dienynas leidžia mokykloms atsisakyti popierinio varianto ir duomenis pildyti pažangiu būdu, tai yra internetu. Apie šią naują idėją išgirsti ne tik mokytojų ir mokinių, bet taip pat ir tėvų nuomonę. Taigi, juos ir pakalbino.

8b kl. mokinės Ievos Lapienytės mama apie elektroninį dienyną atsiliepia tik gerai. „Tamo“ puikus dalykas. Visada su jauduliu ir nekantrumu pasidomiu Ievos rezultatais. Patogu ir greitai. Aš ten viską randu, ko tikiusi.“

Džiugina ir tai, jog Iga kl. mokinės Justinos Stasiškytės mama Daiva išvelgia taip pat tik privalumus. „Savo vaiko pažymius galu sužinoti bet kokiu metu.“

Šeštokė Liucija Vaitukaitytė sako, jog elektroninis dienynas turi daug privalumų: „Galima pasižiūrėti, kas buvo daroma per pamoką ir kas užduota namų darbams, labai patogu sužinoti kontrolinio darbo pažymį. Tačiau išvelgiu ir keletą trūkumų, pavyz-

džiui, elektroninis dienynas labai skatina sėstis prie kompiuterio.“ Liucija mano, kad geriau buvo popierinis dienynas ir pažymių knygtės. Nors mokytojams lengviau, senasis variantas mokinei mielesnis. Paklausta, ar žino apie svetainėje esančią programą „Mokslotronas“, ji atsako, kad žino, bet tai nedaro jokios įtakos Liucijos mokymuisi.

Dešimtokė Justina Šinkūnaitė tvirtai atsako, jog „Tamo“ išvelgia tik privalumus, o jų išties nemažai. Galima pasižiūrėti, kas užduota namų darbams, peržiūrėti pažymius, pasižiūrėti, kelintas esi klasėje pagal vidurkį. Kadangi jai svarbus mokslas, Justina visada seka

mokose, kad gačiau lengvai uždirbtų dešimtuką, kuris vėliau pavirs į pinigus.“

Dešimtokas Modestas Šakals taip pat džiaugiasi elektroniniu dienynu dėl lengvo pasiekiamumo ir dėl „Mokslotrono“ skatinimo mokytis. Tačiau jis išvelgė ir trūkumą: „Kartais serveris nebūna stabilus, kai noriu užėiti į tam.lt. Manau, kad tai didžiausiais edienyno trukdis. Taip pat „Mokslotronas“ mane skatina labiau kibtį į darbus, į viską žiūrėti atsakingiau. Jau už savo uždirbtus gerus pažymius į mobiliojo ryšio sąskaitą esu persivedęs šiek tiek pinigų. Tai tikrai skatina mokytis.“



savo pažymius, vidurkius ir t.t. „Su elektroniniu dienynu daug lengviau, ką jau kalbėti, kad nereikia visur nešiotis pažymių knygtės ir surašinėti į ją pažymius. Apie programą „Mokslotronas“ žinau, tai tikrai skatina mokytis, visada norisi pasitempti net ir lengvesnėse pa-

Lietuvių kalbos mokytoja Dainora Biliūnaitė taip pat maloniai sutiko parašyti elektroninio dienyno privalumus: „Elektroninis dienynas patogus mokytojui, nes pasiekiamas bet kada. Mokiniai ir tėvai gali greitai pamatyti rezultatus, namų užduotis. Taip

pat tai patogi, greitai tėvų ir mokinių informavimo priemonė. Patogu perduoti mokiniams bet kokią informaciją (gaila, kad mokiniai ne visada peržiūri siunčiamus pranešimus). Labai patogu stebėti auklėtinių pasiekimus, pastabas, praleidžiamas pamokas. O bene svarbiausia, kad nebereikia daryti jokių atskaitų apie lankomumą (kas mėnesį), o pusmečio, metų pabaigoje – pažangumo. Nebereikia ir pažymių knygelėlių. Žodžiu, privalumų tikrai labai daug.“ Mokytoja pabrėžia, kad kompiuterinis variantas jai priimtinesnis, o popierinio varianto tikrai nebenerėtų pildyti.

Mokytoja Aurelija Barzdienė išvardino net keletą privalumų: „sistema patraukli, lengva naudotis, galima išsiųsti namų darbų užduotis (testus ar šiaip uždavinių sąlygas), todėl net ir nebuvo klasėje mokiniai informuojami apie namų darbų užduotis. Taip pat lengva bet kuriuo metu pasižiūrėti pažymius, atkreipti mokinių dėmesį į pažymių vidurkį, iš karto matosi kontrolinio darbo vidurkis. Pažymius už kontrolinius darbus suvedu namuose, todėl mokiniai greičiau sužino rezultatus, o mokytojui nereikia gaišti pamokoje – sutaupau brangų laiką.“

Apibendrinamos drąsiai galime teigti, įvedus e - dienyną tapo lengviau skleisti, gauti ir keistis informacija, kokybiškiau organizuoti ugdymo procesą ir jo stebėseną, bendrauti ir bendradarbiauti visai gimnazijos bendruomenei: administracijai, mokytojams, mokiniams ir tėvams.

Viltė RIMDEIKAITĖ, IIIgb kl.
Gustė PUŽAITĖ, IIIgb kl.

nimis); teikia karjeros planavimui bei vystymui (plėtojimui) reikalingą informaciją mokiniams ir kitai mokyklos bendruomenei; supažindina mokinius, mokytojus, tėvus su mokykloje teikiamomis karjeros paslaugomis, programomis, mokymo formomis, ugdymo kompetencijomis bei mokymosi sąlygomis; supažindina mokinius su informacija apie tos pačios ir aukštesnės pakopos studijas, švietimo teikėjus ir jų vykdomas mokymo ir studijų programas, priėmimo taisykles; supažindina su profesinės veiklos ir užimtumo sritimis, darbo rinka ir jos pokyčių prognozėmis (kvalifikacijų paklausa, atlyginimais).

Taigi, kviečiu visus, o ypač I - IV gimnazijos klasių mokinius, jų tėvus ir mokytojus drąsiai kreiptis rūpimais karjeros klausimais.

Ar turite pakankamai laisvo laiko? Kam jį skiriate? Man, kaip ir daugeliui iš

mūsų, visada trūksta laisvo laiko. Visą laiką skiriu šeimai, namams ir darbui. Labai mėgtu keliauti, skaityti knygas, susitikti su draugais.

Ko galėtumėte palinkėti gimnazijos bendruomenei šv. Kalėdų bei Naujųjų metų proga?

Gimnazijos bendruomenei palinkėčiau sveikatos, stiprybės, kantrybės ir išminties. Tegul visiems ateinantys metai būna LENGVESNI IR DOSNESNI. Gražių ir linksmų Jums švenčių.

Dėkoju Jurgitai Kazlienei už nuoširdžius ir išsamius atsakymus, o visai gimnazijos bendruomenei norėčiau palinkėti būti tolerantiškesniems, draugiškesniems, geresniems ir dažniau šypsotis. Taip pat šiltai, jaukiai su mylimais ir artimais žmonėmis sutikti Kalėdas. Ir niekada nepamiršti, kad Kalėdos – stebuklų metas!

Ernesta ARMINAITĖ, IIIgb kl.

Gyvatės metai pranašauja mokytojams

Drakono, Žiurkės, Kiaulės, Gyvatės metai... Beveik visi metų pavadinimai kelia neigiamas emocijas: baimę, šurpą ar net šleikštulį. Atrodo, kodėl gi negalėtų būti Voverytės, Skruzdėlytės metų, iškart galėtume nuspti, kad metai bus darbingi, o gal šiaip linksmi. Tačiau juk negalime sakyti, kad metai, kurių pavadinimai ir nėra labai mieli, mus buvo prasti, kartais atvirkščiai – labai puikūs. Taigi, ką žada ateinantys Gyvatės metai? Ką jie žada mūsų mokytojams? Nors gyvatė ir atrodo gąsdinanti, pavojinga, tačiau ar tikrai šie metai bus tokie? Gal ir mūsų mokytojai taps pikti ir grėsmingi, o gal kaip tik bus geranoriški ir supratingi ištisus metus?

Kalbų mokytojams

Jums šie metai bus labai įtempti ir sunkūs. Gimtosios kalbos mokytojams linkime ypatingai daug ištvėmės ir kantrybės. Nors ir kaip jūs stengsitės, mokiniams suprasti kirčiuotes, asmenuotes, metaforas, siužetus, konfliktus ir kitus terminus bus ne juokas. Taigi siūlome Jums pasiruošti valerijono, kuris pagelbės beviltsku metu. Tačiau turime ir gerų žinių, metų pabaigoje pasiekti rezultatai bus stulbinantys ir visas išlietas prakaitas bus to vertas. Ypač jus pradžiugins dvyliktokai, parodę puikias žinias per egzaminą. Gal jiems padės perskaityta Dalios Jazukevičiūtės knyga „Gyvatė keičia odą“?

Užsienio kalbų mokytojams bus sunku mokytis, nes mokiniams visi žodžiai bus nesuprantami, lyg gyvatės šnypštimas. Kantrybės ir dar kartą kantrybės.

Tikslųjų mokslų mokytojams

Pradžią metų Jums bus tiesiog įspūdinga, jausitės lyg išsinerę iš senosios odos. Visą darysite su dideliu užsidegimu ir Jums tai puikiai seksis. Juk gyvatė - tai išmintis, valia, nepriklausomybė, kantrybė, greita reakcija ir greitai priimami sprendimai. Mokiniams tai patiks ir jie stropiai, entuziastingai mokysis. Tačiau vėliau Jūsų džiaugsmas kiek atslūgs, ir mokiniai puikiai tai pajus. Jei taip nutiks, jie taps dideliu lizdu piktų gyvačių, kurie jus erzins ir stengsis įgelti. Jeigu nepasistengsite to išvengti ir susigrąžinti entuziazmo, tapsite tikromis barškuolėmis!

Gamtos mokslų mokytojams

Jums šie metai bus puikūs. Jausitės laimingi ir nepriklausomi, kaip tikros gyvatės. Juk jūs žinote, šis šliužas nėra kenkėjas. Neužminta, neprispausta žmogui neigels. Jei su jumis nesiels blogai, jūs atsakysite tuo pačiu, bet jei jus užkliudys ir jums tas nepatiks, tada suleisite visus savo nuodus tam nelaimingajam. Tačiau paskui viską greit pamiršite ir gyvenimas vėl tekės savo vaga. Nors Jūs ir būsite laimingi, tačiau žmonės aplink Jus jausis neįtikėtai ir bailiai. Patariame šiais metais daugiau dėmesio skirti aplinkinių gerovei. Nepamirškite - labiausiai Gyvatės metais seksis tiems, kurie bus kompetentingi savo srities specialistai.

Socialinių mokslų mokytojams

Šie metai Jums gali būti patys geriausi arba patys prasčiausi, tai nulemsite tik Jūs patys. Gali kilti noras ne juokais paspausti mokinius mokytis, „suleisti“ jiems visus mokymo nuodus, tuomet tikriausiai užsitrauksite mokinių nemalonę, bet rezultatai vėliau džiugins tiek jus, tiek mokinius. Arba galite nuspręsti būti labai geras mokytojas, kuris leidžia mokiniams poilsiauti. Nors mokiniai džiūgaus, bet metų gale suprasite esąs niekam tikęs. Siūlome surasti aukso viduriuką. Pasielkite gyvatės slidumą ir mokėkite laviruoti, taip tapsite populiariu ir geru mokytoju. Gal net gausite „Metų mokytojo“ nominaciją.

Menų ir sporto mokytojams

Šie metai turbūt sutverti menams ir sportui. Dainininkai tikrai nešnypš kaip gyvatės, o dainuos neišpasakytais balsais, sportininkai visai nešliaužios nerangiai, jie bus greitai, vikrūs ir ištvėringi. Seksis ir dailės mokytojams – juk gyvatės odos raštai grįžo į mados pasaulį. Tik žiūrėkit - nepersistenkit nei dainuodami, nei sportuodami, nes paskui teks šliaužiojant šnypšti...

Taigi, tokios Gyvatės metų prognozės mokytojams. Tikimės, kad labai neišgąsdinom. Juk Gyvatė simbolizuoja išmintį, lankstumą, grožį, sėkmę piniginiuose reikaluose. Jums irgi pasiseks, jei tik nebūsate gyvatėmis!

Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.
Justina ŠINKŪNAITĖ, IIgb kl.